

„Невѣрвахъ да бѣде братъ ми отъ такъвъ густъ, но мило ще ми бѣде, ако бихъ могълъ да го накажъ.“

Въ сѣщото врѣме той заповѣда на овчаркѣтъ да прѣвѣси прѣзъ очи зорѣ и като прати да доведѣтъ принца Благоя, каза му: „Понеже, брате, обичате хубавѣтъ Зорѣ, искамъ сега веднѣга да ся ожените за неѣ.“

— Азъ не искамъ никого да лъжъ, рѣче Зора, като подигна прѣвѣсѣтъ си; прѣглѣдайте лицето ми Благою; азъ съмъ отъ три дни насамъ постанала съвсѣмъ грозна, искате ли още да мя земете?

— Вый сега ся виждате прѣдъ очитѣ ми по-обычна, нежели другъ пѣтъ, рѣче принцѣтъ, защото познавамъ че сте по-благодѣтелна отъ колкото що вѣрвахъ.“

Въ сѣщо врѣме, той ѣ и пружи рѣкѣтъ си; Лъжко ся скѣсваше отъ смѣхъ.

Той прочее заповѣда да ся оженѣтъ на полето, и слѣдователно каза на Благоя.

„Като не обычамъ страшилата, вый ще останете да обывавате съ женѣтъ си въ тази колибѣ; забранявамъ ви да ѣ доведете въ двора.“

Като изрѣче тѣзи думы, той ся качи на каруцѣтъ си и остави Благоя прѣнесенъ отъ радость.

Е, добръ, рѣче овчарката на Зорѣ, помислите ли, като паднахте, да сте още злополучна? Безъ този незгоденъ случай, царѣтъ щеше да ся залибе на васъ и ако не быхте щеле да го земете, той щеше да убие Благоя. — Право имате, мале, отговори Зора, но при туй, азъ съмъ страшно погрознала, и страхъ мя ѣ да не бы да ся разкае принцѣтъ защото мя зе!

— Не, увѣрявамъ вы рѣче Благою, человекъ ся навикнува на едно грозно лице, но да ся навикне на единъ лошъ характеръ не може. — Азъ ся чудъ на